

Dankzij het licht

viering van 19 juni 2011

Bij het aansteken van de kaars

We ontsteken het licht aan de Paaskaars.
Lichtend vuur, dat ons aanwakkert,
als de geest van Pinksteren.
Zet ons in vuur en vlam,
maak ons warm
en verlicht onze harten.

Waar het over gaat

Dit is de tijd van het licht, de tijd van lange zomerdagen. Licht van de zon is er van vroeg in de morgen tot laat op de avond. Gelukkig dat het licht bestaat, gaan we in deze viering zingen. Een kort gedicht, maar met een rijke inhoud.

'Dank zij het licht' is het thema van deze viering. Want het licht van de zon is noodzaak voor het leven op aarde, voor de groei van de planten en daardoor voor het leven van alle mensen.

Veel mensen willen in deze tijd graag op vakantie, liefst zonnig. Vakantie is het leven dat we het liefste willen. Ons hartewensleven. Je laat liefst al je zorgen thuis, en je trekt er op uit. Je gaat op reis, naar een plek waar je niets moet, en je wel kunt ontspannen en genieten. Zo kijken we er graag naar.

Ergens naar kijken, kan door het licht. Het licht zelf zien we niet, maar door het licht kunnen we het zien.

In deze viering kijken we ook naar een stukje uit de Bergrede. Om de tekst te begrijpen is ook een soort licht nodig. Je zou kunnen zeggen: Jezus laat in de Bergrede zijn licht schijnen. De wereld ziet er in dat licht toch anders uit dan we vaak denken.

Als ik er over nadenk, en nadenk over de wereld om me heen en hoe we daar meestal naar kijken, dan krijg ik inspiratie van dat licht van Jezus. Dank zij het licht; en dat vervult me met dankbaarheid.

Lezing: Mattheus 6: 24-34

Overweging

'De boom is de aarde dankbaar dat hij diep in haar wortelt' zo begint het lied dat we net zongen. De tekst van het lied is in onze dagelijkse taal een vreemde tekst. Niet alleen de mensen zijn dankbaar, maar ook de boom, de vogel en het water, de zon en het koren op de akker.

Waarom maakt Huub Oosterhuis dit gedicht nu zo vreemd? Ik hoop dat u, al vond u de tekst vreemd, het toch fijn vond om het te zingen. Want bij dit lied komt het niet zo aan op de rationele betekenis, het lied wil niet zozeer een vastomlijnde gedachte aan u overbrengen, maar een stemming en beelden. De sfeer van de zomer, de stemming van de dankbaarheid voor heel de wereld waarin wij leven, waarin wij met alle levenden het leven bezingen, dat het nog duurt en kiemt en groeit en bloeit en vruchten geeft.

De stemming van dankbaarheid kunt u ook beleven zonder een duidelijke gedachte. Ook wat je ziet of hoort kan dankbaar stemmen. Het leven is een mysterie. Veel in het leven is niet duidelijk, hoe we ook zoeken en onderzoeken en uitdenken.

Het bijzondere van dankbaarheid is dat je dankbaarheid voelt voor wat er voor jou is, voor de geschenken die je in het leven krijgt, kleine en grote. Dankbaar ben je voor mensen die om je geven, en voor vertrouwen dat je krijgt. Je krijgt die geschenken om niet, zomaar, uit liefde. Je hoeft er niets voor te doen

en je hoeft er niets voor terug te geven. Zelfs dankbaar zijn is geen verplichting. Net zoals de zon schijnt en je dankbaar bent voor de warmte en voor het licht van de zon.

Je voelt geen dankbaarheid als iets gebeurt uit een noodzaak of een verplichting. Als je iets herstelt, dat kapot ging. Als je belasting moet betalen. Bij veel dingen die je koopt, voel je ook geen dankbaarheid.

Het gedeelte uit de Bergrede dat Joke heeft voorgelezen, is ook een vreemde tekst. Niemand kan twee heren dienen, zegt Jezus, waarmee Jezus doelt op God en de Mammon, zeg maar de God van het aardse bezit. Dat gaat niet samen. Het is of-of en niet en-en. Maak je niet bezorgd of er wel te eten is, en of je wat hebt om aan te trekken. En dan wijst Jezus op de vogels, die geen voorraden in schuren opslaan. En hij wijst op de planten, die niet spinnen en breien en toch ook heel mooi gekleed zijn.

Maar als ik in de wereld om me heen kijk, zie ik mezelf en u wel voor het eten zorgen en voor kleding in de kast en een huis om in te wonen. En we sparen en leren het aan onze kinderen. En we zorgen er wel voor dat ons leven een beetje in orde is. Dat lijkt ons toch heel normaal. Is Jezus dus niet wereldvreemd dat hij dit aan ons voorhoudt als levenswijsheid?

Laten we deze tekst nog eens nauwkeuriger bekijken. Wat raadt Jezus ons aan om wel te doen? Hij zegt: Zoek het koninkrijk en zijn gerechtigheid. Dat is: wees rechtvaardig, zorg voor armen en zwakken, vreemdelingen, wees en weduwe, gevangenen, zieken. Kort en goed: zorg voor je naaste - en niet voor jezelf.

Stel je voor: Als we dat samen gaan doen: zorgen voor onze naaste. Als ik me niet richt op wat ik nodig heb, maar op wat mijn naaste nodig heeft. Zou er dan niet iemand ergens zich ook om mij bekommeren en geven wat ik nodig heb?

Jezus wijst niet het zorgen voor eten of kleding af, maar het zorgen voor jezelf.

Zou dat kunnen: dat iedereen voor anderen zorgt en niet voor zichzelf? Zou ik dan nooit in de steek gelaten worden en honger hebben en gebrek leiden? Ik denk dat het zorgen voor elkaar veel meer centraal kan komen staan, dan nu gebruikelijk.

Want het is een gangbaar idee dat iedereen eerst voor zichzelf zorgt en voor zijn gezin. Economen hebben vanuit dit gezichtspunt dikke boeken zitten schrijven. Waardoor het lijkt of dit gezichtspunt onweerlegbaar zo moet zijn en niet anders kan dan zo.

Jezus heeft een andere gezichtspunt. Zijn advies: Werk mee aan het koninkrijk en zijn gerechtigheid. Schenk elkaar het leven.

Het is genoeg om er voorzichtig stap voor stap mee te beginnen. De regering hoeft niet eerst de wetten aan te passen en het geld hoeft niet afgeschaft.

Kijk naar je naaste. Hoe is het met haar of hem, wat is er voor haar of hem nodig? Heb eerst aandacht voor elkaar, maak er tijd voor, ga in gesprek en luister. Zo begint het. Iedereen kan het, iedereen doet het al.

Stel het niet uit tot later. Geef het aandacht, laat het groeien. Het kan toenemen, het kan vaker en op meer plaatsen.

En laat het zorgen voor jezelf een beetje los. Voedt het vertrouwen dat je niet overal zelf voor hoeft te zorgen. Als we dat meer gaan doen, zorgen voor wat anderen nodig hebben, dan zal er meer dankbaarheid zijn. Dan zullen de verhoudingen warmer worden, vriendschap dieper, het leven rijker. Dan wordt het leven vrolijker, dan gaat het weer zomeren.

Luister maar naar het lied van het koor. (Lied: Vrije Voeten)

Lied: Vrije Voeten (t: Margryt Poortstra m: Mariette Harinck)

Soms een gevoel van eeuwigheid,
dat zon doet schijnen, zeeën splijt,
dat lichter maakt dan zomerlucht,
als blijde vogels in hun vlucht.

Soms met de voeten van de grond,
alsof er geen bestaan bestond,
alsof er meer is dan de tijd,
alsof van zwaartekracht bevrijd.

Soms in een flits, dat licht van ooit,
als sterren om je heen gestrooid,
een weten dat wat steeds vermoed
je voeten vrolijk dansen doet.

Inleiding op het breken en delen

Over dit brood zegt Jezus:
ikzelf ben het brood des levens;
wie tot mij komt, zal geen honger lijden;
wie aan mij zich toevertrouwt,
lijdt nooit of te nimmer meer dorst!- (Joh 6:35)

God zij dank voor dit brood!
Dit brood zij je tot zegen!

God zij dank voor deze wijn!
Deze beker zij je tot zegen!

Dankgebed

Dat wij, ook als we zwaar en droevig zijn,
niet uit elkaars genade vallen,
maar aangestoken worden door het licht
en dankbaarheid ons niet verstoken blijft.

God geve dat jij,
hoe zwaar en droevig ook,
liefde kunt ervaren,
liefde in het leven,
liefde in het woord,
liefde in het licht
Dank zij het licht